

4 SEIZOENEN MOOI

Linda van 't Land is geen onbekende voor ons: normaal gesproken is zij degene die voor TuinSeizoen de mooiste tuinverhalen bij anderen lospeutert. Onlangs stuurde ze wat foto's van haar eigen tuin met de vraag: 'Zou het wat zijn voor TuinSeizoen?' Nou en óf! Tuinieren was eerder niet haar grootste hobby, maar op deze plek, tussen de uiterwaarden van de IJssel en de Veluwe, is het vanzelf gegroeid. "Je kunt niet anders als je zó woont."

TEKST: KRISTEL ENGELEN BEELD: LINDA VAN 'T LAND

Wanneer je bij Linda van 't Land het onverharde pad oprijdt - een hobbelige strook van 850 meter tussen de weilanden door - ontvouwt zich langzaam het uitzicht dat haar man Werner en haarzelf vijf jaar geleden direct betoverde: een boerderij aan de rand van de Veluwe, omringd door bijna 1 hectare tuin, weiland en lucht. "Ik loop met bezoek altijd meteen door naar achteren, de tuin in", lacht Linda. "Het huis is prachtig hoor, maar dit... deze ruimte, die stilte... dát is voor mij het echte thuis."

LANDELIJK WONEN, EINDELIJK RUST

Linda en haar man woonden eerder in Soesterberg, maar verlangden naar meer ruimte én stilte. "Ik werk voor mezelf vanuit huis en had last van drukke burens. Wij hebben zelf geen kinderen en wilden geen muren meer delen, geen trampolines tegen de schutting, maar gewoon rust." Toen corona uitbrak en thuiswerken de norm werd, viel alles op zijn plek. De verhuizing bleek perfect getimed. "Nu werkt mijn man nog maar één dag per week op kantoor in Utrecht. Achteraf gezien hadden we dus eigenlijk overal kunnen wonen, maar dat wisten we toen nog niet. Nauwelijks hoeven reizen voor je werk maakt wonen op zo'n afgelegen plek juist heerlijk."

BLOEIENDE TUINKAMERS EN VERGEZICHTEN

De structuur was in de oorspronkelijke tuin al aanwezig, met strakke beukenhagen die

de ruimte verdelen. Linda twijfelde destijds of die moesten blijven. "Ik vond het eerst wat saai en formeel, maar burens vertelden dat het hier ontzettend kan waaien. De hagen vormen onmisbare windbrekers." Nu bepalen ze de zichtlijnen: vanuit het huis kijk je overal over de borders heen naar het open landschap. "Het is de kunst om beschutte plekkjes te hebben, maar toch dat eindeloze uitzicht te behouden." Voor de beplanting nam Linda een hovenier in de arm, die vrijwel ieder voorjaar

een dag terugkomt voor de grote klussen. Een voorwaarde was dat er bloemen in moesten, veel bloemen. Kleuren mochten knallen en zelfs de kleur geel mocht erin. "Ik geloof dat het in TuinSeizoen was, dat ik iets las over de kracht van de kleur geel. Voorheen koos ik graag voor een palet van roze, paars en wit, maar deze hovenier overtuigde me van *Rudbeckia*. Daar ben ik nu heel blij mee: dat geel in combinatie met het donkere hart, het geeft zó'n gloed aan de border, zelfs op sombere dagen."

Lente

Ook kattenkruid en siergrassen doen het prima in haar tuin. *Verbena bonariensis* zaait zich naar hartenlust uit en mag grotendeels blijven staan. "Hij weeft zo mooi tussen andere planten door. Dat speelse en beetje rommelige past bij deze plek."

VOEDZAAM MAAR DRASSIG

Naast de vasteplantenborders koos Linda bewust voor groepen grotere struiken zoals hortensia's (vooral 'Annabelle') en *Viburnums*. "Met bijna een hectare tuin kun je niet elke meter intensief onderhouden. Grote struiken geven structuur en houden de bodem bedekt. Minder kale plekken betekent namelijk minder gras en onkruid in de borders."

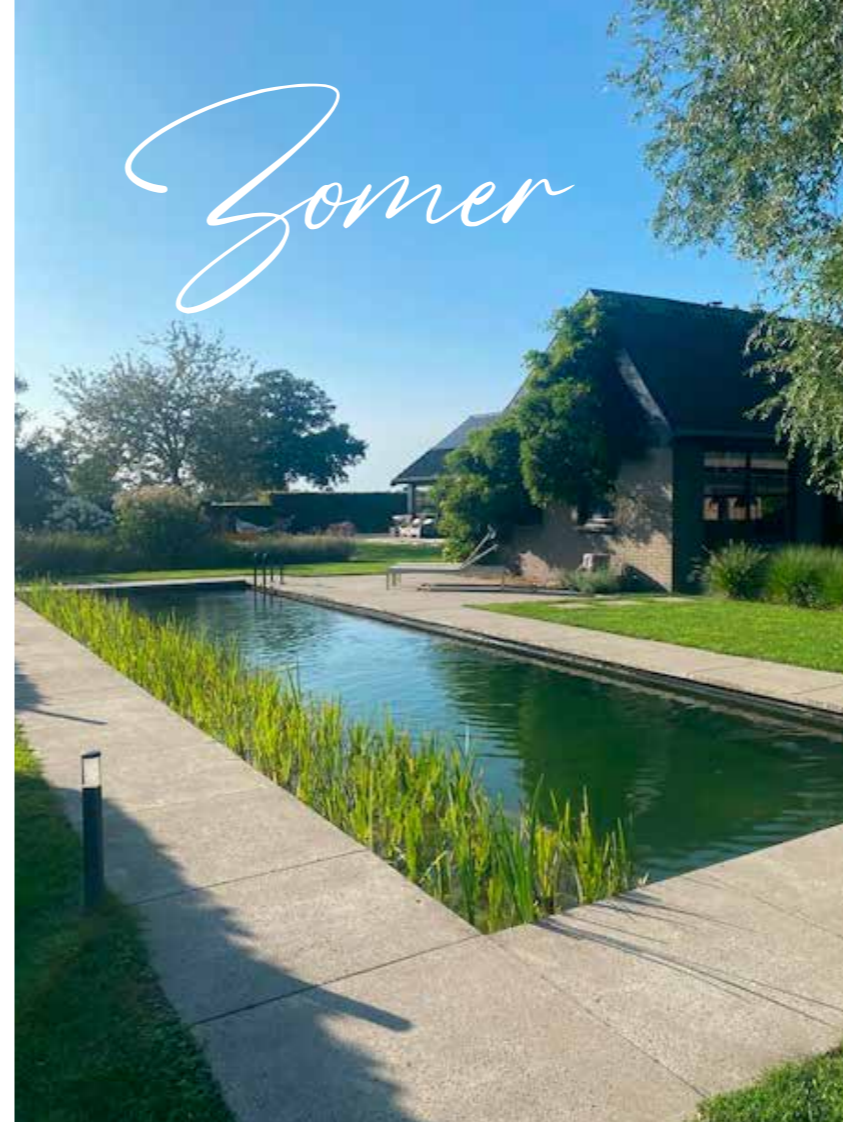
En dat laatste is wel een grote pre, want wilde grassen gedijen (iets te) goed in haar tuin. Ze komen uit de omliggende weilanden aanwaaien, maar Linda twijfelt of er misschien ook ongewenste zaden meekomen met de jaarlijkse lading compost. "Elk jaar strooien we 1 tot 1,5 kuub compost uit over

'Rudbeckia geeft zó'n gloed aan de border, zelfs op sombere dagen.'

de borders. Het houdt de structuur luchtig." De compost is wel nodig, want Linda's grond is een bijzondere mix: zand vanuit de Veluwe en klei vanaf de IJssel. Dat maakt de bodem voedzaam, maar ook drassig, vooral in natte winters. "Je loopt hier regelmatig in je regenlaarzen naar de brievenbus," zegt ze. "En planten zoals lavendel of rode zonhoed doen het een paar jaar goed maar verdwijnen daarna." Daar tegenover staat dat de bodem rijk, voedzaam en kruimelig is. En het vochthoudende aspect zorgt ervoor dat Linda in de zomer nauwelijks hoeft te sproeien. "Alleen de potten krijgen water. De borders redden zichzelf."

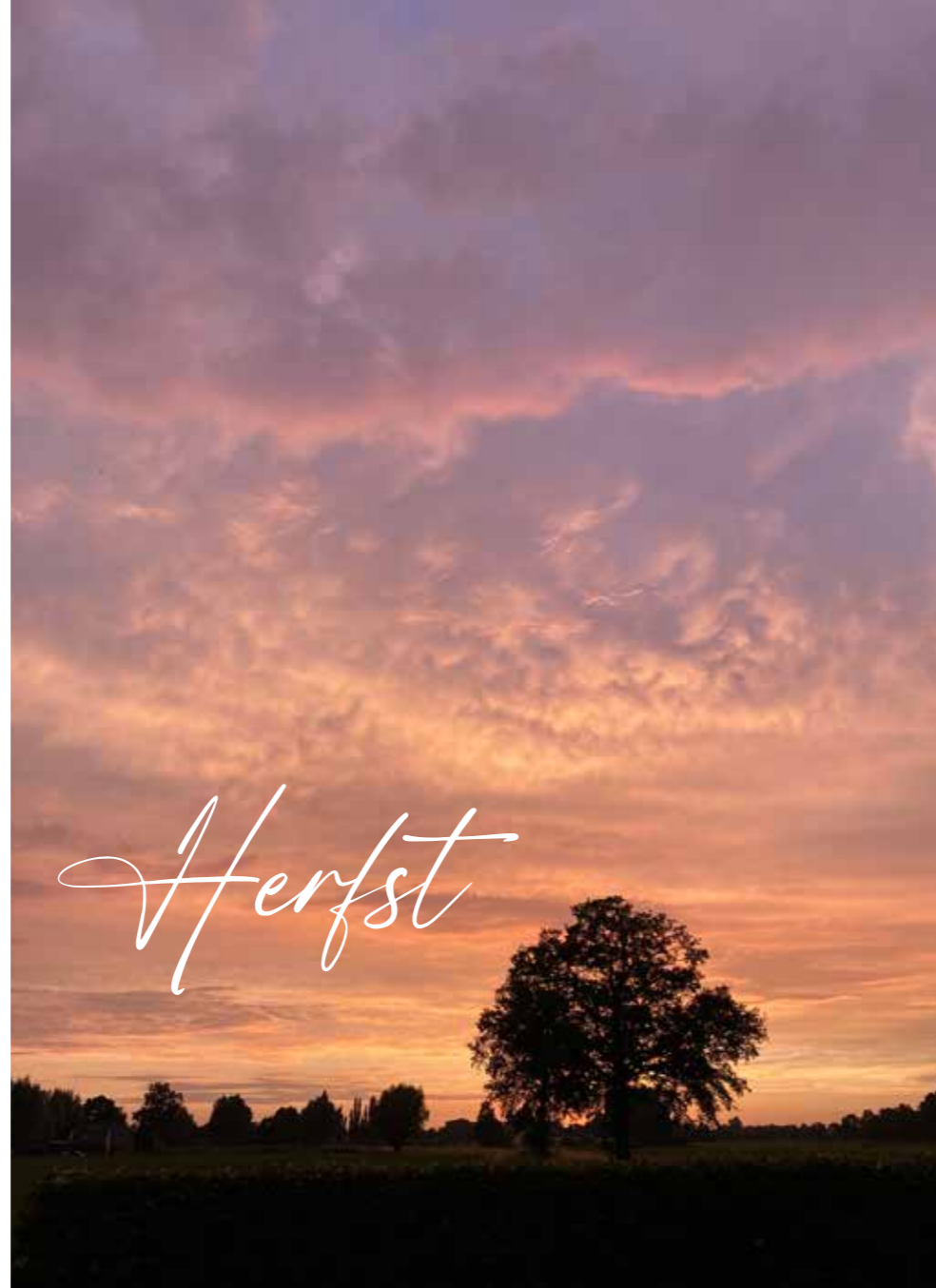
ELKE DAG EEN FRISSE DUIK

Waar vroeger een moestuin lag, schittert nu Linda's favoriete onderdeel van het hele terrein: een grote zwembijver met helofytenfilter. "Het was altijd al mijn droom om in eigen tuin te kunnen zwemmen en we

Linda van 't Land

‘Het is nooit tien uit tien, maar dit komt akelig dicht in de buurt.’

hebben er nu de ruimte voor. Een natuurlijke vijver past perfect in dit landschap.” Linda begint vrijwel al haar dagen vanaf maart tot en met september met een half uurtje zwemmen. “In de zomer loopt de watertemperatuur soms op tot 24 graden, maar ik zwem al vanaf 12 graden. Dat is best fris, maar ik ben er dol op. Het voelt gezond en heerlijk, die koude duik.” Een zwemvijver werkt anders dan een zwembad: alles draait om balans tussen water en planten. Linda leerde dat drie

waardes cruciaal zijn: pH (zuurgraad), KH (carbonaathardheid) en GH (totale hardheid). Met hulpmiddelen als KH-plus corrigeert haar man af en toe de waarden. “De KH was afgelopen jaar te laag. Daardoor zakke de pH en kregen de gele lissen in het filter te weinig voeding. Die verzwakten en dan grijpt draadalg zijn kans. Het is echt een keten, want slechte plantengroei zorgt voor veel alg. Het liefst wil je natuurlijk een systeem dat het zelf regelt, maar soms helpen we de vijver een handje.”

GRENZELOOS BUITENLEVEN

Op een erf van bijna een hectare groot hoeft niemand rekening te houden met burens. “We hebben plekken waar het bloedheer is in de zomer, maar ook schaduwhoekjes tussen de hagen. Dat maakt het huis een soort eiland waar je omheen leeft. ’s Morgens zitten we op het terras bij

mijn kantoor, ’s middags bij de zwemvijver en ’s avonds aan de westkant van de tuin, waar we de zon zo schitterend kunnen zien ondergaan.” ’s Nachts blijkt het terrein een hotel voor wildlife. Dankzij een wildcamera ontdekte Linda dassen, vossen en reeën. “Zó bijzonder. Je denkt dat je hier alleen woont, maar er is een heel nachtleven gaande dat je normaal nooit ziet.” Overdag is er hond Guusje, een jonge Golden Retriever, die Linda overal volgt. “Ze is echt een erhond geworden en laat zichzelf uit.”

HET LEVEN MET DE SEIZOENEN

De tuin is een echte vierseizoenentuin. In de winter gebeurt er het minst; de natuur houdt haar adem in en de verstilling neemt het over. In het voorjaar barst alles los. Linda is dol op bollen en plant er elk najaar zo’n driehonderd. “Het planten zelf vind ik helemaal niet leuk om te doen. Iedere herfst zeg ik: ‘dit is

de laatste keer’. Maar zodra de narcissen en tulpen weer opkomen, ben ik zó blij dat ik het gedaan heb.” Al vroeg komen de eerste sneeuwklonkjes in bloei, die hebben voor haar een bijzondere betekenis. “Rond de sterfdag van mijn vader, 18 januari, bloeien de eerste vaak al. Die beschouw ik als een groet van mijn vader.” In de zomer leeft Linda buiten en geniet ze van het weergaloze uitzicht over de velden. “De lucht kleurt hier zó intens. Zonsopkomsten en -ondergangen zijn een dagelijks cadeautje.” In de herfst maakt de tuin zich langzaam weer klein. “Ik vind de zomer het mooist dus ik moet altijd even wennen aan de herfst. Maar dan zijn er die mistige ochtenden, spinnenwebben vol dauw... dat heeft toch ook zijn charme.”

SAMEN TUINIEREN

Linda en Werner verdelen het werk buitenshuis. Ze werken beiden fulltime en kunnen niet elke dag in de tuin bezig zijn. “Maar dat hoeft ook niet, we willen niet dat de tuin ons gaat beheersen. Mijn man doet het snoeiwerk en het gazon - grasmaaien komt neer op zo’n drie uur maaien per keer. Ik onderhoud de borders en de potten.”

Of ze ooit nog weg willen? Linda glimlacht wanneer die vraag komt. “Eerlijk? Ik kan me niet voorstellen dat we ooit nóg mooier gaan wonen. Dit voelt als ons paradijs. ‘Het is nooit tien uit tien’, zei een vriendin ooit – en dat is waar. Maar dit komt akelig dicht in de buurt.”

LINDA OVER HAAR FAVORIETEN

* *EUPHORBIA AMYGDALOIDES*

“Zo mooi, die gele kleuren al vroeg in het voorjaar.”

* *GERANIUM MACRORRHIZUM*

“Een fijne bodembedekker en vroege, uitbundige bloeier die in de winter groen blijft.”

* *RODGERSIA PINNATA*

“Volle plant met mooie bladeren, die de grond uiteindelijk goed bedekt.”

* *CARYOPTERIS INCANA*

“Verrassend blauw en meerdere keren bloei per jaar.”

* *WISTERIA*

“Groeit langs mijn kantoor, al vroeg in het voorjaar én rondom onze trouwdag in juli.”

